

ע"פ 54842/12/17 - עירית תל-אביב-יפו נגד אמיר שביט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 17-12-54842 עירית תל-אביב-יפו נ' שביט

לפני כבוד השופטת עמיתה מרימ סוקולוב
המעורער עירית תל-אביב-יפו
עו"ד מרינה דובינצק'
נגד
המשיב אמיר שביט

פסק דין

בפני ערעור על גזר דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (כב' השופט י.onganer ביטון) מיום 12.11.17 העורoor מוגש על קולת העונש.

הרקע

בתאריך 26.4.17 ניתן דוח לגבי רכבו של המשיב בגין הכנסתו או השארתו בגין ברנפלד שמעון בתל-אביב, עבירה לפי סעיף 32 לחוק העזר לתל-אביב יפו (שמירת הסדר והnickion) התש"מ - 1980 (להלן: "חוק העזר"). הकנס המקורי בגין העבירה דנן הוא 475 ל"נ.

המשיב ביקש להישפט וזמן לדין בבית משפט קמא. בדיון בהקראה הודה המשיב בעובדות כתוב האישום והורשע על פי הודהתו.

לדבריו, במקומות בו חנה, חנו רכבים נוספים והמורים בבית ספר סמוך אמרו לו שהם חונים שם דרך קבוע. לגבי מגרש נוספים נאמר לו כי מותר לחנות שם, אולם הוא לא ידע היכן מותר והיכן אסור לחנות. עוד ציין המשיב כי הוא חייל בשירות חובה והקנס הוא בגובה חלק האריה של משכורטתו.

ב"כ המערערת עתר לכך שהקנס המקורי ישאר על כנו, אולם בית משפט קמא גזר על המשיב בהתחשב בהכנסתו הדלה, קנס בסך 250 ל"נ.

להלן בתמצית טיעוני המערערת

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. בסעיף 230 לחס"פ נקבע כי בית משפט רשאי להפחית מהסכם הנקבע בהודעת התשלום רק "בנסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו".
2. החוקןקבע לצד העבירה בה הורשע הנאשם קנס בסך של 475 ₪ ולא התקיימו במקרה זה כל נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפחתת הקנס המקורי.
3. הלכה פסוקה היא, הפחתת הקנס המקורי תעשה במשורה, במקרים חריגים ביותר בהם קיימת מצוקה אמיתית. גישה אחרת תעוזר פניות סרק לבתי המשפט לעניינים מקומיים, בזבוז משאבי ציבור ואף אפליה כלפי רוב האזרחים אשר משלמים את הקנסות המקוריים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בראיות שבתיק בית משפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור לתקבל. העובדות אין שונות בחלוקת. המערער היה והורשע על פי הודהתו בהכנסת רכב לגן, עבירה לפי סעיף 32 לחוק העזר. הנאשם ציין כי הוא לא ידוע אם מותר או אסור לחנות במקום שחנה. בית משפט קמא לא קיבל טענותו וטווב שקר, וקבע כי אם אכן התעורר ספק בלב הנאשם היה עליו לברר באופן ספציפי בנוגע למקום בו חנה אם מותר או אסור לחנות בו. למורת זאת הטיל בית משפט קמא על הנאשם קנס בסך 250 ₪ במקום את הקנס המקורי הקבוע בחוק לצד העבירה, בסך 475 ₪, "... בהתחשב בהכנסתו דהיום".

יוער כי מהתמודנות שהוגשו לתיק בית משפט קמא אני למדה כי רכבו של הנאשם חנה בין העצים בתחום גן ציבוררי.

בהתאם להור' סעיף 230 לחס"פ על בית המשפט שהרשיע את הנאשם לגזoor עליו קנס שלא יפחית מהסכם הנקבע בהודעת הקנס, "אלא אם כן ראה בית משפט **נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו**". הלכה פסוקה היא כי הפחתת הקנס לא תעsha כדבר שבסגירה אלא במשורה ו"בנסיבות חריגים ביותר בהם קיימת מצוקה אמיתית" (ראו פסק דין ב- עפ"א 16-2337-04-16 **עירית תל-אביב נ' בורשה, ע"פ 01/80031 מדינת ישראל נ' גוטסמן, עפ"א 31035-05-15 מדינת ישראל נ' תום זמירה**).

העובדת שה הנאשם חיל בשירות חובה ומשכורתו דלה, אינה נסיבה מיוחדת וחירגה המאפשרת לבית משפט קמא להפחית מהקנס המקורי. אין מדובר במקרה דנן במצוקה אמיתית.

זאת ועוד, גישה שכזו לפיה הקנס המקורי יופחת כדבר שבסגירה, בין היתר, בהתחשב במידען הכנסות, תגרום לשטף של התדיניות בבתי המשפט לעניינים מקומיים, שרובן התדיינויות סרק, כאשר הנאים מודים בעבירות שביצעו, אולם מבקשים בניומיים שונים ומשונים להשיג הפחתה בסכומי הכנסות המקוריים.

על ידי כך תיווצר אפליה כלפי רוב האזרחים אשר משלמים את הקנסות המקוריים המושתים עליהם מבלי לבקש

להישפט ולגרום על ידי כך לשבוז משאביה של המערכת השיפוטית (ראו עפ"א 80049/05 מדינת ישראל נ' אברמוב).

יתר על כן, במקורה שלפנינו כאמור, רכבו של המשיב חנה בתוך גן ציבורי, מקום המועד לשימוש הציבור ויש צורר לשומר על בטחון הציבור במקום, בעיקר על בטחון הילדים ולאפשר להם לשחק בבטחה מבלתי לחוש שיכנסו מכוניות לגן.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את הערעור וגוזרת על המשיב את הקנס המקורי בסך 475 ₪ תשלום תוך 30 ימים מהיום.

מסכם זה יקוזז כל סכום ששולם, אם שולם, על חשבון הקנס.

ניתן היום, כי שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, בהדר הצדדים.